

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1521/2018
23.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Луковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Луковића, адв. Станише Николића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву ЗК 7/18 од 07.09.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1003/18 од 26.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Луковића, адв. Синише Николића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву ЗК 7/18 од 07.09.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1003/18 од 26.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву ЗК 7/18 од 07.09.2018. године, окривљени Марко Луковић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му се урачунава и време проведено у притвору од 31.03.2017. до 01.04.2017. године.

Од окривљеног је сходно члану 87. у вези члана 246. став 7. КЗ одузета опојна дрога ближе наведена у изреци ове пресуде.

Окривљени је обавезан и да плати трошкове кривичног поступка о чијем ће износу суд одлучити посебним решењем и на име судског паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1003/18 од 26.11.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Марка Луковића, а пресуда Вишег суда у Краљеву ЗК 7/18 од 07.09.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Марка Луковића, адв. Станиша Николић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или пак исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Марка Луковића, адв. Станиша Николић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на штету окривљеног, јер је погрешно примењен закон, то јест одредба о постојању кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, обзиром да из описа радње кривичног дела које се окривљеном ставља на терет не произилази да је окривљени произвео, а затим држао, а потом и преносио опојну дрогу, због чега нема ни кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног законика, чини онај који неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Радња извршења кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика садржи већи број алтернативно постављених радњи и може се састојати у производњи, преради, продаји или нуђењу на продају опојних дрога као и у куповању, држању или преношењу ради продаје опојних дрога, а учинилац мора поступати неовлашћено.

Изреком побијане првостепене пресуде, окривљеном се ставља на терет да је „неовлашћено произвео и ради продаје држао и преносио супстанцу која је проглашена за опојну дрогу, тако што је „крајем септембра 2016. године... поред реке Мораве, са више сазрелих биљака канабис сатива обрао цветове, исте однео у породичну кућу у ..., где их је осушио и упаковао у најлон-џаке облепљен лепљивом траком... и у овој кући неовлашћено, ради даље продаје, држао ову опојну дрогу све до 31.03.2017. године, када је исту из ... неовлашћено, у вечерњим сатима, ради даље продаје, преносио у Краљево носећи је испод јакне“, те да је извршио кривично дело неовлашћено производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног закона.

Под производњом опојне дроге у смислу члана 246. став 1. Кривичног законика, подразумева се свака активност извршиоца овог дела којим се из одређеног материјала може добити супстанца која има својство опојне дроге, а производња опојне дроге представља, уколико су осим радње сетве и неге биљке у смислу биолошког зрења до окончања вегетације, предузете и даље радње, сушење, уситњавање претходно узгојене биљке, паковање...

У конкретном случају окривљени је вршио прераду биљног материјала – канабис сатива, сушењем и тако добио материјал за који је несумљиво утврђено својство опојне дроге, а затим је упаковао у најлон – џак и облепио лепљивом траком, коју је неовлашћено држао у породичној кући до 31.03.2017. године, када је исту неовлашћено, а ради даље продаје преносио у Краљево носећи исту испод јакне, то и по налажењу Врховног касационог суда, у радњама окривљеног Марка Луковића, се стичу сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, па су супротни наводи захтева оцењени неоснованим.

Стога се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Луковића, адв. Сенише Николића, неосновано побијају правноснажне пресуде због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић